

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 4T/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010745
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8313010745.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovanej A.. V. A., pre prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 358/12 zo dňa 02.12.2013, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. októbra 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaná A.. V. A., T.. B., N.. XX.XX.XXXX,
C. A. R. XXX, Y. S.,

uznáva sa za vinnú, že

ako zodpovedná osoba, štatutár zamestnávateľa obec R. za mesiace november 2011 a január až december 2012 v zmysle zákona nezaplatila poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie, určeným príjemcom B. W., W.K. S., D. W. F., P.. B., N., M. D. W., P.. B., W. S. a v predpísanej výške t. j. spolu 14.169,15 eur aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného a dane mala obec R. ako zamestnávateľ dostatok finančných prostriedkov na ich zaplatenie v rozsahu najmenej 13.159,63 eur,

teda

vo väčšom rozsahu nezaplatila splatné poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie,

čím spáchala

prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, súd oslobodzuje obžalovanú spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 538/12 zo dňa 02.12.2013 pre zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mala spáchať tak, že:

1/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace august 2011, november 2011 a január až december 2012 v zmysle zákona zrazila svojím zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a daň zo závislej činnosti, toto zrazené poistné a daň v sume 9.716,75 eur neodviedla určenému príjemcovi B. W., W. S., D. W. F., P. B., N., M. D. W., P. B., W.K. S. P. F. Ú. W., W. S. aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na odvedenie poistného a dane,
2/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace október 2008, december 2008 a január 2009 v zmysle zákona zrazila svojím zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti a toto zrazené poistné v sume 773,31 neodviedla určenému príjemcovi B. W., W. S. aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na jeho odvedenie,
3/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace august 2009, september 2009, december 2009 a január 2010 v zmysle zákona zrazila svojím zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti a toto zrazené poistné v sume 1.288,02 eur neodviedla určenému príjemcovi B. W., W. S., aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na jeho odvedenie, pretože skutky nie sú trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 17.09.2014 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, oslobodil obžalovanú spod obžaloby, pretože skutky nie sú trestným činom. O odvolaní prokurátora rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 7To/1/2015 zo dňa 11.06.2015 tak, že napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v odôvodnení zrušujúceho odôvodnenia uviedol, že zamestnávateľa možno trestnoprávne postihnúť za trestný čin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 TZ iba vtedy, ak skutočne zrazil zo mzdy zamestnanca povinné platby a tieto úmyselne neodviedol. Krajský súd upozornil, že v prípade trestného činu nezaplatenie dane podľa § 278 ods. 1 TZ, je nevyhnutné zisťovať, či daňovník disponoval finančnými prostriedkami potrebnými na zaplatenie dane v deň jej splatnosti. Krajský súd v odôvodnení citovaného uznesenia (strana 10, 11) uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie doplnením znaleckého posudku znalcom z odboru účtovníctvo zisťovaním disponibilných zostatkov v deň splatnosti daňových a odvodových povinností.

Podľa § 327 ods. 1 TP, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.02.2017, vyslovila súhlas so zmenou samosudcu (pôvodne vo veci konal samosudca JUDr. Marián Sninský).

Okresný súd v snahe splniť povinnosť uloženú krajským súdom (na strane jednej) a zároveň dodržať rovnosť procesných strán a kontradiktórnosť konania (na strane druhej), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.01.2016 vyzval procesné strany na doplnenie dokazovania s výzvou na formuláciu otázok, ak navrhnú doplnenie znaleckého dokazovania v zmysle odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/1/2015. Prokurátor, ktorému uznesenie Krajského súdu v Prešove bolo doručené dňa 13.07.2015, ktorý v konaní pred súdom zastupuje obžalobu, nedokázal na tomto hlavnom pojednávaní formulovať návrhy na doplnenie dokazovania a žiadal pojednávanie odročiť, aby bol „prokurátorovi umožnený časový priestor na písomné predloženie návrhov na doplnenie dokazovania“. Pre objektivitu treba uviesť, že aj obhajca navrhol pojednávanie odročiť, pretože obhajobu prevzal iba päť dní pred konaním hlavného pojednávania. Následne obhajca podaním zo dňa 01.02.2016 navrhol doplniť dokazovanie dodatkom k znaleckému posudku a formuloval otázky, na ktoré má znalec odpovedať. Prokurátor podaním zo dňa 01.03.2016 neuviedol žiadne konkrétne otázky, poukázal iba na „dôkazy v zmysle odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/1/2015 zo dňa 11.06.2015“.

Okresný súd uznesením č. k. 4T/185/2013-374 uložil znalcovi Ing. Štefanovi Tichému, znalec pre odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, aby doplnil znalecký posudok č. 21/2012 o otázky obvinenej a o otázky vyplývajúce z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu. Znalec predložil doplnenie znaleckého posudku č. 21/2012 - č. dodatku 2016/118 zo záverov ktorého vyplynul výrok znalca, že s prihliadnutím na exekučné blokácie jednotlivých účtov obce R. a skutočne zrazené (teda nielen administratívne vo výkazoch) poistné zo mzdy zamestnancov, mohla obec R. odvieť zrazené poistné za zamestnancov len v mesiaci december 2009 vo výške 103,92 eur.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2017, znalec Ing. Štefan Tichý, sa vyjadril, že trvá na znaleckom posudku č. 2016/118 a odvoláva sa na jeho závery v celom rozsahu. Následne v súlade s § 268 ods. 2 TP, súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku. Na doplňujúce otázky znalec uviedol, že vo vzťahu k bodu 4/ obžaloby obec R. síce za obdobie 11/ 2011 podľa pokladničnej knihy disponovala hotovosťou 858,82 eur, avšak disponibilná suma nepostačovala na to, aby obec mohla v danom období vykonať zrážku z hrubej mzdy zamestnanca.

Znalec zdôraznil že ako znalec bol povinný prihliadať iba na podklady, ktoré mu predložil vyšetrovateľ. V danej trestnej veci vychádzal preto iba z týchto podkladov, nemohol analyzovať podklady, ktoré mu boli predložené v inej trestnej veci.

Samosudca prečítal znalcovi skutok pod bodom 4/ obžaloby a požiadal ho o vyjadrenie či presne definované položky v bode 4/ obžaloby mali byť neuhradené aj Daňovému úradu Prešov. Znalec uviedol, že z poistného, ktoré je uvádzané v bode 4/ obžaloby, žiadna platba nemala byť uhradená Daňovému úradu Prešov.

Na ďalšiu otázku, či je správne v obžalobe pod bodom 4/ použitý termín „toto zrazené poistné v sume 12.843,40 eur“, znalec odpovedal, že to nie je správne, lebo nie všetko uvedené poistné sa zráža zamestnancovi z jeho hrubej mzdy. Znalec potvrdil, že za celé skúmané obdobie iba za mesiace 12/2009 obec R. mohla zraziť a odvieť zrazené poistné za zamestnancov vo výške 103,92 eur. K údaju na strane 22 posudku - že obec Lukačovce mohla uhradiť poistné za zamestnancom 5268,76 eur - znalec podal vysvetlenie, že suma 5268,76 eur by mohla byť uhradená jedine ak by nebola podmienka zrazeného poistného z hrubých miezd zamestnancov. V jednotlivých mesiacoch disponibilné prostriedky neboli vo výške hrubých miezd, a teda nemohlo byť poistné zrazené a teda nemohlo byť ani odvedené. Znalec zotrval na tom, že ak platí, že zamestnávateľ môže zraziť poistné iba vtedy, ak disponuje sumou rovnajúcou sa hrubej mzde zamestnanca, tak obec tak mohla urobiť len v mesiaci 12/2009 a to výške 103,92 eur.

Z výpovede znalca vyplynula nevyhnutnosť doplniť znalecký posudok o celkovú výška nezaplateného poistného, ktoré mal zaplatiť zamestnávateľ za obdobie 11/2011 až 12/2012 bez prihliadnutia na tú časť poistného, ktorá mala byť zaplatená po jeho zrazení.

Súd uznesením č. k. 4T/185/2013-425 uložil znalcovi odpovedať na otázky nevyhnutné pre posúdenie zavinenia porušenia povinností zaplatiť poistné za zamestnávateľa - teda nie tej časti poistného, ktorá mala byť zrazená.

Znalec predložil doplnenie znaleckého posudku č. 21/2012 - doplnenie č. 4.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. októbra 2017, znalec Ing. Štefan Tichý, sa vyjadril, že trvá na doplnení č. 4 znaleckého posudku č. 21/2012 a odvoláva sa na jeho závery v celom rozsahu. Následne v súlade s § 268 ods. 2 TP, súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku. Na doplňujúce otázky znalec uviedol, že bol pribratý ako znalec v trestnom konaní, ktoré sa vedie pre zločin sprenevery proti obžalovanej na KR PZ Prešov. V spomínanom konaní vypracoval znalecký posudok, kde dospel k záveru, že obžalovaná uhrádzala fiktívne faktúry, pričom platby boli poukazované na účty jej blízkych osôb. V konaní o skutkoch, ktoré sú uvedené v obžalobe a o ktorých sa koná na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 4T/185/2013 vypracoval znalecké posudky na základe podkladov, ktoré mu predložil vyšetrovateľ. Na otázku prokurátora, či by za situácie ak by v znaleckom posudku pre účely trestného konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 4T/185/2013 zohľadnil úhrady, ktoré obvinená posielala na svoj účet a na účty svojich spriaznených osôb za fiktívne faktúry, mala obec

R. dostatok finančných prostriedkov na úhradu miezd a odvodov, znalec odpovedal, že určite by mala obec dostatok finančných prostriedkov.

Postupom podľa § 269 TP, samosudca prečítal listinný dôkaz predložený prokurátorom na hlavnom pojednávaní uznesenie KR PZ Prešov ČVS: KRP-126/2-VYS-PO-2015 zo dňa 09.02.2016, ktorým bolo V. A. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ, spáchaný pokračovacím spôsobom skutkami od 01.01.2014 do 18.12.2014.

Podľa § 277 ods. 2 TP, súd zamietol návrh prokurátora na doplnenie dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré predložil na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2017 - uznesenie OR PZ Humenné ČVS: ORP-33/2-VYS-HE-2015, podanie OR PZ Humenné zo dňa 16.06.2015, uznesenie Okresnej prokuratúry Humenné 1 Pv 115/15/7702, návrh na vypočutie R. X., N.. XX.XX.XXXX, A. K. X, A. P. J.. Q. A., N.. XX.XX.XXXX, A. A. XX, XXX XX V., návrh obhajcu na doplnenie znaleckého posudku Ing. Štefana Tichého. Navrhnuté dôkazy súd považuje za nedôvodné - čo vyplýva z nižšie uvedených právnych úvah súdu poukazujúcich na predmet konania daný skutkami uvedenými v obžalobe.

Okresný súd vykonal všetky dôkazy, ktoré podľa uznesenia odvolacieho súdu vykonať mal, tak aby odvolací súd nemusel opätovne vec vrátiť okresnému súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) TP.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obec R. konajúca štatutárnym orgánom, starostom obce, pričom túto funkciu vykonávala obvinená V. A., mala disponibilné finančné prostriedky vo výške 13.159,63 eur, ktoré mohla použiť na úhradu poisťného na za mesiace november 2011 a január až december 2012.

Podľa § 13 ods. 1, ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb., o obecnom zriadení, predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta, ktorý je štatutárnym orgánom obce. Starosta skladá sľub, ktorý znie: „Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem riadne plniť svoje povinnosti, ochraňovať záujmy obce a Slovenskej republiky. Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy budem pri výkone svojej funkcie starostu uplatňovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.“

Vychádzajúc z povinnosti starostu obce a dĺžky obdobia počas ktorého obvinená túto funkciu zastávala, súd uzavrel, že išlo o úmyselné konanie obvinenej, čím boli splnené zákonom vyžadované podmienky pre vyslovenie trestnoprávnej zodpovednosti za skutok pod bodom 4/ obžaloby, i keď zo skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku je zrejmé, že súd upravil skutok, aby zodpovedal tomu, čo bolo na hlavnom pojednávaní zistené.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) TZ, to je, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 TZ.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako prevahu poľahčujúcich okolností a z toho dôvodu súd pristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ, čím bola stanovená trestná sadzba až na dva roky.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaná zavinila dlh obce, ktorej bola starostom v nemalej výške (najmenej 13.159,63 eur), preto súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby, nakoľko však nemá

žiadny záznam v odpise registra trestov, boli splnené podmienky pre podmienené odloženie výkonu trestu. Súd určil skúšobnú dobu na dva roky.

Vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku súd uvádza:

Objektom trestného činu neodvedenia poistného podľa § 277 TZ, podľa prvej aliney je záujem štátu na riadnom odvádzaní dane, poistného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie, alebo príspevku na starobné dôchodkové poistenie.

Trestný čin neodvedenia poistného podľa § 277 TZ je v základnej skutkovej podstate prečinom v druhom odseku už ide o zločin s trestnou sadzbou 3 až 8 rokov. Ide však o úmyselný trestný čin, ktorý sa podľa druhej aliney musí vzťahovať aj na zadováženie neoprávneného prospechu (sebe alebo inému). Na trestnosť činu sa vyžaduje, aby páchatel "zadržal a neodviedol" uvedené splatné odvody určenému príjemcovi. Táto podmienka je splnená vtedy, ak páchatel zadrží a súčasne neodvedie splatné odvody, ktoré má k dispozícii, príjemcovi - pričom musí byť súčasne splnená podmienka aspoň malého rozsahu - to je zadržania a neodvedenia sumy minimálne vo výške 266,00 eur - bolo však preukázané, že obvinená spôsobila takýto dlh zrazením a neodvedením iba za december 2009 -vo výške 103,92 eur. Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že skutky 1/ až 3/ obžaloby sa síce stali, no nenapĺňajú znaky trestného činu.

Podľa § 129 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení, suma poistného na nemocenské poistenie, suma poistného na starobné poistenie, suma poistného na invalidné poistenie, suma poistného na úrazové poistenie, suma poistného na garančné poistenie, suma poistného na poistenie v nezamestnanosti a suma poistného do rezervného fondu solidarity (ďalej len „poistné“) sa určujú percentuálnou sadzbou z vymeriavacieho základu dosiahnutého v rozhodujúcom období (ďalej len „vymeriavací základ“).

Podľa § 141 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení, za zamestnanca odvádza poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti zamestnávateľ. Zamestnávateľ vykoná zrážku poistného na nemocenské poistenie, poistného na dôchodkové poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, ktoré je povinný platiť zamestnanec.

Splatnosť poistného (v danej trestnej veci) je upravená v prvej vete ust. § 143 zák. č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení, takto:

§ 143 Splatnosť poistného

(1) Poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné.

Podľa § 278 ods. 1, podkladom na rozhodnutie súdu je len skutok, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu - teda súd je viazaný obžalobou, presnejšie jej skutkovou vetou v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na zachovanie jednoty a totožnosti skutku. Ak prokurátor označil podstatné okolnosti skutku slovami „zrazila“ a „neodviedla“, resp. „nezaplatila“ - tým vlastne definoval znaky skutku, o ktorom má súd rozhodovať. Práve ustanovenie § 278 ods. 1 TP, je výrazom zodpovednosti prokurátora za formuláciu skutku. Na precíznosť pri vyhotovovaní obžaloby sa musí klásť rovnaká miera náročnosti, ako je kladená na súd pri formulácii skutkovej vety výroku o vine odsudzujúceho rozsudku.

Obvinená bola obžalovaná pre tri skutky kvalifikované ako zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona (z ktorých bola oslobodená spod obžaloby) a pre ďalší skutok právne kvalifikovaný ako pre prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona (z ktorého bola uznaná za vinnú).

Prokurátor poukazoval na skutočnosť, že obžalovanej bolo dňa 09.02.2016 vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ, pričom trestné konanie je zatiaľ v štádiu prípravného konania a vyšetrovanie vykonáva KR PZ Prešov a navrhoval vykonávať dôkazy súvisiace s touto trestnou činnosťou, pričom ale pre posúdenie trestnosti skutkov uvedených v obžalobe tieto dôkazy nemohli mať žiadny význam - preto návrh na ich vykonanie súd zamietol.

Prokurátor teda zistil, že obžalovaná spáchala ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom avšak, ktorý nie je predmetom obžaloby a preto mal možnosť v zmysle § 279 ods. 1 TP, požiadať súd o vrátenie

veci prokurátorovi so zreteľom na potrebu spoločného prejednávania, no takýto návrh nepodal, preto súd o obžalobe podanej pre prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona a zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, rozhodol rozsudkom vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2017.

Okolnosti, pre ktoré obvinená nemohla zraziť svojim zamestnancom poistné a tým naplniť skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1 TZ, boli pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej za skutky uvedené pod bodom 1/ až 3/ obžaloby, irelevantné. Aj keď v konaní bolo zistené, že tieto prostriedky nemohli byť zamestnancom zrazené, pretože znalec konštatoval, že ak by obžalovaná neuhrádzala fiktívne faktúry na účty svoje a spriaznených osôb, tak by obec mala dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohla predpísané zrážky vykonať, súd nemohol obvinenú uznať za vinnú zo skutku, ktorého znaky by boli definované slovným spojením „zrazila a neodviedla poistné, lebo neoprávnené nakladala s finančnými prostriedkami obce tak, že tieto poukazovala na účty spriaznených osôb, ako úhrady za neoprávnené faktúry“, pretože takto by súd neprípustným spôsobom rozšíril obvinenie a rozhodol by o vine obžalovanej aj za skutok, resp. konanie, z ktorého v konaní vedeného pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 4T/185/2013 V.. A. nebola obvinená ani obžalovaná.

Ak v priebehu hlavného pojednávania vyjde najavo, že obžalovaný spáchal ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom - aj keď je tento „novozistený“ skutok *conditio sine qua non* (nevyhnutná podmienka) pre naplnenie znakov žalovaného trestného činu - ak tento skutok nie je uvedený v obžalobnom návrhu, súd o ňom nemôže rozhodovať.

Podľa § 278 ods. 1, ods. 3 TP, podkladom na rozhodnutie súdu je iba skutok, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, pričom súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

Súd v súlade s citovaným ustanovením posudzoval skutky uvádzané v obžalobe (žiadne iné konanie obvinenej) a zistil, že skutok, o ktorom súd prijal záver, že sa stal, že ide o trestný čin a že ho spáchala obvinená, má znaky prečinu nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, pretože týmto skutkom (bod 4/ obžaloby), obžalovaná ako štatutárny orgán obce vo väčšom rozsahu nezaplatila splatné poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie.

Jednota a totožnosť skutkov pod bodom 1/ až 3/ obžaloby (pre ktoré bola spod obžaloby obžalovaná oslobodená) definovaná prokurátorom podstatnými okolnosťami skutku slovami „zrazila“ a „neodviedla“ inú právnu kvalifikáciu ako neodvedenie dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona neumožňuje - teda ani napríklad trestný čin zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 TZ a to ani v prípade, keby bolo preukázané, že obžalovaná zmarila uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnila iného veriteľa, pretože z takého skutku nebola obvinená.

Podľa názoru súdu ide o typický príklad, kedy prokurátor mohol postupovať podľa § 279 ods. 1 TP, pretože nepochybne zistil už počas hlavného pojednávania (obžaloba bola podaná dňa 10.12.2013), že obvinená spáchala ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom a pre ktorý jej bolo uznesením vyšetrovateľa KR PZ Prešov dňa 09.02.2016 vznesené obvinenie. Ak teda prokurátor chcel dokazovať okolnosti vzájomne súvisiace so skutkami, pre ktoré podal obžalobu a pre ktoré bola obžalovaná neskôr obvinená, mal požiadať súd o vrátenie veci so zreteľom na potrebu spoločného prejednávania všetkých skutkov obvinenej.

Súd o škode nerozhodoval osobitným výrokom (§ 288 ods. 3 TP), pretože povinnosť odvádzať finančné prostriedky na nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti vyplýva priamo zo zákona č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení a povinnosť platiť zdravotné poistenie vyplýva zo zákona č. 580/2004 Z. z., o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dlh z tejto povinnosti plynúci, nie je škodou, navyše o ňom bolo už rozhodnuté v osobitnom konaní podľa citovaných zákonov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.